

сан така: „Желю беше човек среден бой, но здрав и читав. От неговото възчерно лице и страшния му подвиг се познаваше, че той е живял повече в гората.

Хайдутува Желю войвода до към 1863 г. Близо тридесет и пет години той се подвизава по урви и чукари, по върхове и кръстопътища със сабя—змеица и самурлия калпак.

Напредналите вече години карат Желю войвода да остави „пушка бойлия“ и „чифте пищови“ и да се засели в с. Метличина — Варненски окръг. По-късно той се връща в родното си село. Негови съвременници го описват така: „Ръст среден и здраво телосложение, снажен, с права стойка и лекоподвижен, лице сухо, валчесто, възчерно. Вежди къси и въздебели, а под техните сводове очи с пронизващ поглед. Мустаци средни и побелели. Неуморим, неотстъпчив в нищо и пред никого, не се страхува и пред най-голямата опасност, с една дума, безстрашен човек.“

Този многозаслужил хайдутин доживява Освобождението и умира на 21 април 1878 г. в родното си село.

¹ Името на Желю е засенчено от добилия по-късно широка популярност негов съименник — Желю Хр. Чернев (Дядо Желю войвода от Ямбол). Днес мъчно можем да ризграничим делата на двамата, останали да живеят преди всичко в народните предания и песни.

ДИМИТЪР КАЛЪЧЛИЯТА

Прочу се Димитър Калъчлията,
Димитър туркмаhlenчето,
Димитър бурма буюклу,
Димитър сербез българин,
Димитър дюня гюзел!

Димитър Калъчлията е роден около 1826 г. в с. Торлак махле (Загорци — Новозагорско). Същинското му име е Димитър